

[Fiskeriministeren.]

kommende under visse omstændigheder behandles efter reglerne om landstationer, vil nævnte forbud ikke gælde for dem. På et møde i den i henhold til konventionen nedsatte kommission accepteredes i 1949 det fra dansk side fremsatte synspunkt, at et flydende hvalkoger, der blev sat permanent på grund på forstranden, skulle betragtes som en landstation. Herefter har der hverken fra færøsk eller grønlandsk side været nogen indvending mod, at konventionen nu bliver ratificeret.

Til konventionen skal jeg iøvrigt bemærke, at den hviler på de samme principper, som hidtil har været gældende for dette område, nemlig bevarelse og forøgelse af hvalbestanden og en fuldstændig udnyttelse af de fangede hvaler. Konventionen omfatter et tillæg, der udgør en sammenhængende del af selve konventionen. Dette er også tilfældet med hensyn til de ændringer, der senere måtte blive truffet vedrørende tillægget. Ratifikation af konventionen vil medføre forpligtelse til at deltage i driftsudgifter til den i henhold til konventionen nedsatte kommission. Disse udgifter fordeles ligeledes mellem de regeringer, der har ratificeret konventionen. Disse regeringer er foreløbig følgende: Australien, Canada, Frankrig, Island, Holland, Mexico, Norge, Sydamerika, Sverige, Det forenede Kongerige, USA og Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker. Jeg må endelig bemærke, at ratifikationen ikke for Danmarks vedkommende vil nødvendiggøre ny lovgivning eller nogen lovændring. De ændringer, konventionen afvæder, kan ifølge den gældende lov om hvalfangst af 15. marts 1939 fastsættes ved kongelig anordning.

Idet jeg iøvrigt henviser til forslaget bemærkninger, tillader jeg mig at anmode det høje ting om en velvillig behandling af forslaget til rigsdagsbeslutning.

Severin Hansen: Man må sige, at det forslag til rigsdagsbeslutning, der her er til behandling, ikke har den store interesse for vort lands vedkommende, selvom man er vidende om, at nogle hvaler gør landgang på Jyllands vestkyst ganske frivilligt. Derimod må man fremhæve, at det i hvert tilfælde ikke er uden interesse for Færøerne og Grønland, særlig Færøerne, og det havde selvfølgelig været naturligt, om Færøernes repræsentant, det ærede medlem hr. Nielsen, havde været tilstede ved behandlingen af denne sag; men det ærede medlem er desværre bortrejst. Jeg for mit vedkommende må tilstå, at jeg ikke har ret store

forudsætninger for at bedømme forholdene vedrørende hvalfiskeriet, men efter hvad der fremgår af bemærkningerne til forslaget til rigsdagsbeslutning, hviler denne konvention på principper for international overenskomst, der går så langt tilbage som til 1937, og som Danmark har tiltrådt.

Under konferencen i Washington, hvori 20 interesserede lande, derunder bl. a. Danmark, deltog, vedtog man den 2. december 1946 en konvention, der nærmere fastsatte de enkelte bestemmelser om fredning, mindstemål, fangstmetoder og maksimalfangst. Ifølge art. III nedsættes der en international hvalfangstkommission, som har til opgave nærmere at udforme enkelthederne i kommissionens formål og bestemmelser.

Kommissionen har som allerede nævnt i den højtærede ministers fremsættelsestale vedtaget, at Danmark, Færøerne og Grønland skal have de samme rettigheder indenfor det pågældende søterritorium, som Madagaskar og Australien har, og såvidt det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er Færøerne, som jo særlig er interesseret i dette spørgsmål, indforstået med disse bestemmelser, idet det færøske lagting er gået ind for konventionen.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Villemoes: Som allerede sagt her fra denne talerstol er baggrunden for dette forslag, at delegerede fra fjorten lande var forsamlet i Washington i slutningen af 1946 for at drøfte forholdene vedrørende hvalfangsten og hvad der kunne gøres for at få så vidt mulig ensartede regler for de forskellige lande, som deltog deri, navnlig ensartede regler angående fredningstider og de fredede arter samt mindstemål, fangstmetoder og maksimalfangst i de områder, hvor hvalfangsten finder sted. Disse bestemmelser hviler jo, som det allerede er sagt her af det ærede medlem hr. Severin Hansen, på de samme principper som den overenskomst, Danmark ratificerede i 1937. Det er altså kort sagt et hovedønske, at man skal søge at sikre hvalbestandens opretholdelse ved at modvirke for megen rovdrift, kan man vel sige, og den højtærede minister har lige forklaret os, at konventionen træder i kraft, når 6 af signatarmagterne, herunder dog ikke Danmark, har deponeret deres ratifikationsdokumenter.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det også, som den højtærede minister lige har sagt, at grunden til, at forslaget kommer nu, er den, at det færøske lagting havde